

synes det dog, som om man her er meget gene- reux. Det er kun et lille underordnet Spørgs- maal, men endogfaa dette har kastet et Skær over den Betragtning, som under saadanne Om- stændigheder kan lede en Administration, der er meget omhyggelig for Statskassens Interesse.

Jeg skal med disse Bemærkninger henstille, forøvrigt ikke anbefale vore Vædringsforslag, men henstille til det ærede Thing, hvorvidt det vil følge Flertallet med Hensyn til dets Indstillinger. Jeg vil bede Thinget tage den Stilling ikke at følge os, hvis det tror, at det siden bør for- lade os.

Winther: Grunden til, at jeg har begjært Ordet, er den, at jeg ønsker at gjøre et Par Bemærk- ninger med Hensyn til min Stilling til den foreliggende Sag, idet jeg nemlig havde ønsket, at visse Poster, der ikke findes paa Finantsloven, skulde have været optagne derpaa, og at visse Poster, som ere blevne staaende derpaa, skulde være udgaaede deraf. Naar jeg ikke har stillet Vædringsforslag i saa Henseende, ligger det deri, at den ærede Formand antog, at det var gavnligt, at denne Sag frem- medes hurtigt, og deri er jeg enig med ham. Paa den anden Side er jeg overtydet om, at saa- ledes som Sagerne staa, vil det være uden prak- tisk Betydning, enten jeg stillede Forslagene eller ikke. Der vil desuden efter min Mening maaske komme et senere Standpunkt, hvor jeg kan faae Leilighed til at stille disse Forslag. Dette er altsaa Grunden til, at jeg ikke har stillet Forsla- gene. Jeg skal for Resten nævne, hvad det er for Ting, jeg ønskede, at der skulde optages. Det var for Exempel Lienderne og de øvrige til Præste- lønninger anvendte Statsmidler, der skulde være tagne til Indtægt, ligesom ogsaa de adelige Klostre Ballø og Bemmetofte og flere andre, der tidligere, ogsaa her i Thinget, have været Gjenstand for Forsøg i denne Retning. Af Ting, som jeg ønskede, skulde være forsvundne, er Krigstoldskatten, som det efter min Mening er en overordentlig stor Uretfærdighed at opretholde saa lang Tid efter, at Krigen er forbi. — Men jeg skal nu forlade dette og dernæst ytre et Par Ord i Anledning af den Diskussion, vi have hørt, og den Betænkning, der foreligger. Den ærede Minister mente, at det var urigtigt at behandle denne Sag politisk, idet han endogfaa sagde, at saavel Flertallets som Mindre- tallets Ordfører havde tumlet sig paa et Gebet, som han ikke vilde følge dem paa. Det forekom- mer mig forunderligt, at den ærede Minister, efter at Ministeriet har modtaget et Misillidsvotum af dette Thing, kan undre sig over, at man, såend man bevilger ham Penge til at fortsætte sin Sty- relse for, kommer til at overveie, om det i det Hele taget er rigtigt at gjøre dette Skridt, eller hvor langt man skal gaa i sin Smødelommen. Der er, forekommer det mig, Intet naturliggere, end at denne Forhandling bliver politisk, og jeg

vil ligefrem sige, at jeg finder det besynderligt — for ikke at bruge et stærkere Udtryk — at vi her staa og skulle fordybe os i Enkeltheder, naar vi staa at sige kunne sige os selv, at der ikke vil komme noget videre ud af hele vort Arbejde, saa længe denne uheldbringende Tilstand bestaar, som vi nu leve under. Hvem kan for Uvor have Lyft til at beskæftige sig med disse tildels smaa Spørgs- maal, naar de store Spørgsmaal og vor hele Tilværelse staa at sige staaar paa Spil og trues? Naar vore Rettigheder hver Dag sø- ges indskrænkede, ligner det da Noget at for- handle vidtløftig om disse Bagateller? Hade vi ventet saa længe med at faae dem drevne igjen- nem, kunne vi ogsaa vente Dyrehavstiden med. Dette er mit Standpunkt i denne Sag. Det forekommer mig, at det er det naturlige Stand- punkt, og at min Anskuelse maa være den rig- tige, kan man ogsaa se deraf, at man fra de mest forskjellige Standpunkter kommer til den samme Anskuelse. Det ærede Medlem for Præstø Amtis 1ste Valgkreds (Scavenius) sagde udtrykke- lig igaar, at det ikke kunde være Andet, end at denne Forhandling maatte blive politisk, og deri har han fuldstændig Ret. Naar vi nemlig be- tragte den Betænkning, som her foreligger, saa vil det være klart for Enhver, at der findes Om- raader, paa hvilke den politiske Tilstand øver en hæmmende Indflydelse. Jeg kunde her gjennem- gaa en Række af Forhold, der ligge og maa ligge os Alle paa Hjerte, fordi de ere saa vigtige for Statens Vel i det Hele taget, og paa hvilke man paa det Klareste ser, at den uhyggelige Stem- ning, den unaturlige Tilstand, der er tilstede, øver sin hæmmende Virksomhed. Jeg skal imidlertid nu gjøre et Par Bemærkninger for at blive for- staaet med Hensyn til mit almindelige Standpunkt, såend jeg gaar over til disse Enkeltheder. Det forekom mig, at den ærede Ordfører i sit sidste Foredrag ytrede Noget om, at Magtthge øvede en vis Indflydelse fra Regjeringens Side. Saa- ledes opattede jeg ham; jeg veed ikke, om det var fuldstændigt rigtigt. I den Henseende ind- tager jeg et fra den ærede Ordfører forskjelligt Standpunkt. Jeg har ikke den Tro, at dette Ministerium er magtthgt. Jeg tror tværtimod, at der er de af dets Medlemmer, som føle en Byrde ved at være i det uheldige Tilfælde at maatte staa i Spidsen for Statens Styrelse under de nuværende Forhold. Jeg tror, at dette Mini- sterium, hvis vigtigste Medlemmer have været med til at tilveiebringe den Grundlov, vi nu leve un- der, betragte sig selv som Forfatningens bedste og troeste Støtte, saaledes tror jeg, at de opfatte Forholdet; og at de frygte for, naar de gik bort, at de da ikke paa den Maade vilde kunne hævde Alt det, som Forfatningsforandringen har villet hævde. Saaledes opfatter jeg Forholdet, og jeg har heller ikke det Mindste imod de ærede Mini- sters Personlighed; hele dette Forhold kommer